

दानिएलको पुस्तक - आठौँ संख्या

एक प्रक्रिया

Jeff Pippenger

2023-12-03

यहूदाका राजा यहोयाकीमको राज्यकालको तेस्रो वर्षमा बाबेलका राजा नबूकदनेसर यरूशलेममाथि आए र त्यसलाई घेरे। अनि परमप्रभुले यहूदाका राजा यहोयाकीमलाई, परमेश्वरको भवनका भाँडाकुँडाका केही अंशसहित, उनको हातमा सुम्पनुभयो; र उनले तिनलाई शिनार देशमा आफ्नो देवताको मन्दिरमा लगे; अनि ती भाँडाकुँडाहरू उनले आफ्नो देवताको भण्डार-गृहमा राखे। दानियेल १:१, २।

दानिएल र प्रकाशको पुस्तक एउटै पुस्तक हुन्, र दानिएलको पुस्तकमा प्रस्तुत गरिएका त्यही भविष्यवाणीका रेखाहरू प्रकाशको पुस्तकमा उठाइएका छन्। येशू ख्रीष्टको प्रकाशले अनुग्रहको अवधि समाप्त हुनुभन्दा ठीक अघि अनमोहोरित गरिने अन्तिम भविष्यसूचक सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

अतीतमा प्रकाशितवाक्यको पुस्तकबाट ठीकसँग बुझिएका तर चलन र परम्पराद्वारा मुहरबन्द गरिएका सत्यहरू अझै पनि सत्य नै हुन्, र आज तिनीहरू यहूदाको कुलका सिंहद्वारा फेरि उधारिँदैछन्, र ती सत्यहरूले अब आफ्नो सिद्ध परिपूर्ति प्रकट गरिरहेका छन्।

विगतमा दानिएलको पुस्तकबाट ठीकरी बुझिएका तर प्रथा र परम्पराले मुहरबन्द गरिदिएका सत्यहरू अझै पनि सत्य नै हुन्, र आज ती यहूदाको कुलका सिंहद्वारा फेरि उन्मोचित भइरहेका छन्, अनि ती सत्यहरूले अहिले आफ्नो सिद्ध परिपूर्तिलाई प्रकट गरिरहेका छन्।

दानियेल केवल ती दुई पुस्तकहरूमध्ये पहिलो हो जसले येशू ख्रीष्टको प्रकाशलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

यहोयाकीम सुधार आन्दोलनमा पहिलो सन्देशको सशक्तीकरणको प्रतीक हो। उहाँ करारको पनि प्रतीक हुनुहुन्छ, किनकि नाम परिवर्तनले भविष्यवाणीगत रूपमा करारात्मक सम्बन्धको प्रारम्भलाई चिन्हित गर्दछ। परमेश्वरले पहिले उहाँको करारका मानिस नभएका एउटा जनसमूहसँग प्रवेश गर्नुहुने करारात्मक सम्बन्ध, पहिलो सन्देशको सशक्तीकरणसँगै आरम्भ हुन्छ।

जो पहिले कुनै प्रजा थिएनौ, तर अब परमेश्वरका प्रजा भएका छौ; जसले पहिले कृपा पाएका थिएनौ, तर अब कृपा पाएका छौ। १ पत्रुस २:१०।

नाम परिवर्तनले करारसम्बन्धलाई जनाउने प्रतीक हो भन्ने कुरा अब्राहामको नाम अब्राहाममा, सारैको नाम साराहमा, याकूबको नाम इसाएलमा, र साउलको नाम पावलमा परिवर्तन गरिएको घटनाद्वारा स्थापित हुन्छ। यस प्रतीकका अरू पनि साक्षीहरू छन्, तर दानिएलको पहिलो अध्यायमा दानिएलको नाम बेल्तशस्सरमा, हनन्याहको नाम शद्रकमा, मिशाएलको नाम मेशकमा, र अजर्याहको नाम अबेदनगोमा परिवर्तन गरिएको छ।

जब प्रभु कुनै जातिसँग करारगत सम्बन्धमा प्रवेश गर्नुहुन्छ, त्यही समय उहाँ अघिल्लो करारका जातिलाई एकातिर पार गर्दै हुनुहुन्छ। यहोयाकीमले त्यस्ता करारका जातिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जो एकातिर पार गरिँदै छन्, र दानिएल, हनन्याह, मीशाएल र अजर्याहले त्यसपछि चुनिँदै गरेका करारका जातिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। जब मानिसहरू करारगत सम्बन्धमा प्रवेश गर्छन्, तब उनीहरूले करारका सर्तहरू कायम राख्नेछन् कि राख्नेछैनन् भनेर तिनीहरूको परीक्षा लिइन्छ। यो परीक्षा खाने कार्यद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

आदम र हव्वाले खानेको कार्यद्वारा परीक्षा असफल गरे, र जब परमेश्वरले पहिलोपटक एक चुनिएको जातिसित वाचा बाँध्नुभयो, उहाँले मन्नाद्वारा तिनीहरूसितको सम्बन्धको आरम्भ परीक्षा गरेर गर्नुभयो। प्राचीन इसाएल अन्ततः त्यस

परीक्षामा असफल भयो, तर त्यसो गर्दा तिनीहरूले यस तथ्यको पहिलो उल्लेख र पहिलो साक्षी प्रदान गरे कि वाचाको परीक्षा कुनै एकमुष्ट परीक्षा होइन, तर यो एक परीक्षण-प्रक्रिया हो। दसौँ परीक्षासम्म आइपुग्दा, तिनीहरूलाई आगामी चालीस वर्षसम्म उजाडस्थानमा मर्न नियुक्त गरियो। त्यसपछि परमेश वरले यहोशू र कालेबसित वाचा बाँध्नुभयो, र यसरी साक्षी प्रदान गर्नुभयो कि जब प्रभु एक चुनिएको जातिसित वाचामा प्रवेश गर्नुहुन्छ, उहाँ एक पूर्ववर्ती वाचा-जातिलाई पनि पार गर्दै हुनुहुन्छ। प्राचीन इस्राएलको अन्त्यमा, जुन आत्मिक इस्राएलको आरम्भ पनि थियो, प्राचीन इस्राएलका लागि अन्तिम परीक्षण-प्रक्रिया आत्मिक इस्राएलका लागि पहिलो परीक्षण-प्रक्रिया थियो, र त्यसलाई स्वर्गको रोटीको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। पहिलो वाचा-परीक्षण-प्रक्रियामा मन्नाद्वारा त्यसको पूर्वछाया दिइएको थियो।

त्यो परीक्षाको प्रक्रियामा, जुन पहिलो र अन्तिम दुवै परीक्षाको प्रक्रिया थियो, येशूले स्वर्गीय रोटीको परीक्षा पहिचान गर्नुभयो, जब उहाँले भन्नुभयो कि जो उहाँका करारका जन हुन्, तिनीहरूले उहाँको शरीर खानु र उहाँको रगत पिउनु पर्छ। उहाँले आफ्नो सेवकाइको कुनै पनि अन्य समयभन्दा त्यस प्रस्तुतिमा बढी चेलाहरू गुमाउनुभयो। उहाँको सेवकाइभित्रको त्यो विवाद करारगत परीक्षाको प्रक्रियाको दृष्टान्तको उत्कर्षबिन्दु थियो, र Sister White ले त्यस घटनामाथि Desire of Ages मा विस्तृत टिप्पणी गर्नुभएको छ, जहाँ अध्यायको शीर्षक “The Crisis in Galilee” छ। Galilee नामको अर्थ “एक कडी,” वा “एक मोडबिन्दु” हुन्छ, र त्यस अध्यायमा उनले किन चेलाहरू उहाँबाट फर्किए भन्ने कुरा रूपरेखात्मक रूपमा प्रस्तुत गरेकी छिन्। उहाँको शरीर खानु र उहाँको रगत पिउनुपर्ने आवश्यकतासम्बन्धी उहाँको साक्ष्यलाई तिनीहरूले उचित भविष्यवाणीसम्बन्धी पद्धतिद्वारा लागू गर्न अस्वीकार गरे। उनले पहिचान गरिन् कि तिनीहरूले भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधारणाहरूका त्यस्ता चलन र परम्पराहरूमा अडिग रहे, जुन शैतानले प्राचीन इस्राएलको बाइबलीय समझमा रोपेको थियो। ती गलतफहमीहरूले तिनीहरूलाई—जसलाई तिनीहरूले ठाने—उहाँका वचनलाई आत्मिक रूपमा होइन, शाब्दिक रूपमा लागू गर्ने एउटा बहाना प्रदान गर्‍यो। उनले यो पनि औल्याउँछिन् कि जब येशूबाट “फर्किएका” (Galilee) मानिसहरू, जो यूहन्ना ६ को छैटौँ अध्यायमा (John 6:66) चिनाइएका छन्, तिनीहरू फेरि कहिल्यै पनि उहाँसँग हिँडेनन्।

प्राचीन इस्राएलको पहिलेदेखि अन्तिमसम्मको करारगत परीक्षण-प्रक्रियामा जस्तै, हामी पाउँछौँ कि जब परमेश्वरले कुनै चुनिएका जनसमूहसँग करारगत सम्बन्धमा प्रवेश गर्नुहुन्छ, त्यही समय उहाँ अघिल्ला करारका जनहरूलाई पार गर्दै हुनुहुन्छ। हामी यो पनि पाउँछौँ कि उहाँले ती जनहरूको परीक्षा एउटै परीक्षणद्वारा होइन, तर परीक्षणको एक प्रक्रियाद्वारा गर्नुहुन्छ। हामी यो पनि देख्छौँ कि त्यो परीक्षण-प्रक्रिया खानुपर्ने कुनै वस्तुद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। हामी यो पनि पाउँछौँ कि त्यो भोजनले परमेश्वरको वचनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र त्यो परीक्षणमा खानका निम्ति दुई प्रकारका भोजनबीचको छनोट समावेश हुन्छ। के हामी प्रत्येक त्यही रूखबाट खान्छौँ जसबाट परमेश्वरले हामीलाई खान सकिन्छ भन्नुभएको छ, वा हामी त्यही रूखबाट खान्छौँ जसबाट खान हामीलाई निषेध गरिएको छ? हामी यो पनि पाउँछौँ कि के खाने भन्ने छनोटमा प्रस्तुत गरिएको भोजन हामीले कसरी खाने भन्ने परीक्षण पनि समावेश हुन्छ।

आध्यात्मिक इस्राएलको अन्त्यमा, मिलेराइट आन्दोलनको समयमा, पहिलो सन्देशलाई अगस्त ११, १८४० मा शक्ति प्रदान गरियो। यहाँ यहोयाकीमले ती प्रोटेस्टेन्टहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जो त्यसबेला बाबेलमा लगिँदै थिए, ताकि तिनका छोरीहरू बनून्। जब प्रकाशको पुस्तक दशको स्वर्गदूत ओर्लेर आयो र उसको हातमा एउटा सानो पुस्तक खुला थियो, तब तिनीहरू एक परीक्षासमक्ष उभ्याइए। जसरी यहोयाकीम नबूकदनेसरका मागहरूको विरुद्धमा विद्रोह गर्‍यो, र त्यसपछि बन्दीत्वमा लगियो, त्यसरी नै प्रोटेस्टेन्टहरूले अन्धकार युगबाट आफूसँगै ल्याएका परम्परा र रीतिरिवाजहरूको आधारमा स्वर्गदूतको हातमा भएको भोजन खान इन्कार गरे।

१८४४ को वसन्त ऋतुसम्म यहोयाकीम र प्रोटेस्टेन्टहरूका लागि जाँचको प्रक्रिया एउटा “मोड-बिन्दु”मा पुगेको थियो, र जसरी आत्मिक इस्राएलको पहिलो जाँच-प्रक्रियामा भएको थियो, त्यसरी नै तिनीहरू “फर्किए” र त्यसपछि येशूसँग हिँडेनन्। त्यस इतिहासमा दानिएल, हनन्याह, मीशाएल र अजर्याहले मिलेराइटहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले त्यो सानो पुस्तक खाने छनोट गरे, जुन तिनीहरूको मुखमा मीठो थियो, तर पेटमा तीतो भयो।

यदि हामी आदम र हव्वालाई पनि समावेश गर्छौं भने, भोजन गर्ने कार्यद्वारा परीक्षाको प्रतिनिधित्व गरिएको छ भन्ने चारवटा शास्त्रीय साक्षीहरू हाम्रोसँग हुन्छन्। हाम्रा साथ धेरै भविष्यसूचक साक्षीहरू छन्, जसमा सबैमा प्रथम र अन्तिमको छाप विद्यमान छ। मन्नाको परीक्षाको साक्षी एउटा प्रथम साक्षी हो, र स्वर्गीय रोटीको परीक्षा आत्मिक इस्राएलका लागि एक प्रथम परीक्षा हुनुका साथै प्राचीन इस्राएलका लागि अन्तिम साक्षी पनि हो। सानो पुस्तकको परीक्षा प्रथम र अन्तिम दुवै हो। यो उजाड-स्थानको मण्डलीको रूपमा आत्मिक इस्राएलको भड्काइको अन्त्य हो, र परमेश्वरका अन्तिम संज्ञाप्राप्त प्रजा हुनुका लागि चुनिएका मानिसहरूको पहिलो चरण पनि हो। मिलेराइटहरू परमेश्वरका संज्ञाप्राप्त प्रजाको आरम्भ थिए, जसलाई प्रोटेस्टेन्टवादको साँचो सिङ्गको रूपमा चिनिनु थियो। पहिलो सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गरिँदा आरम्भ हुने परीक्षण प्रक्रियाका धेरै साक्षीहरू छन्।

ती परीक्षाका प्रक्रियाहरूमा एउटा “मोडबिन्दु” आउँछ, जहाँ प्रायः सबै चेलाहरू विमुख हुन्छन्। यहीशू र कालेबको साक्ष्यमा सारा इस्राएल विमुख भयो र मिश्रदेश फर्कन खोज्यो। गालीलको मण्डलीमा चेलाहरूको बहुसङ्ख्यक विमुख भयो। किनकि येशू अल्फा र ओमेगा हुनुहुन्छ, परीक्षाको प्रक्रियाको अन्त्यमा प्रतिनिधित्व गरिएको “मोडबिन्दु” परीक्षाको प्रक्रियाको प्रारम्भमै पनि चित्रित गरिएको छ। जब प्राचीन इस्राएलका लागि पहिलो पटक मन्ना प्रदान गरियो, त्यहाँ त्यस्ता मानिसहरू थिए, जसले तुरुन्तै आज्ञाहरूबाट विमुख भए। ख्रीष्टको बप्तिस्मामा उहाँ विमुख हुनुभयो र उजाडस्थानतिर जानुभयो। सिस्टर ह्वाइटले मोडबिन्दुको प्रतीकलाई अत्यन्तै जानकारीमूलक ढङ्गले प्रयोग गर्नुहुन्छ।

“राष्ट्रहरू र मण्डलीको इतिहासमा यस्ता अवधिहरू हुन्छन्, जो मोडबिन्दु सिद्ध हुन्छन्। परमेश्वरको प्रबन्धमा, जब यी विभिन्न संकटहरू आइपुग्छन्, त्यस समयका लागि आवश्यक ज्योति प्रदान गरिन्छ। यदि त्यसलाई ग्रहण गरियो भने, आत्मिक उन्नति हुन्छ; यदि त्यसलाई अस्वीकार गरियो भने, आत्मिक पतन र विनाश पछ्याउँछन्। प्रभुले आफ्नो वचनमा सुसमाचारको अग्रसर कार्यलाई, जसरी त्यो विगतमा अघि बढाइयो र भविष्यमा पनि अन्तिम संघर्षसम्म अघि बढाइनेछ, प्रकट गर्नुभएको छ, जब शैतानी शक्तिहरूले आफ्नो अन्तिम अद्भुत चाल चल्नेछन्। त्यस वचनबाट हामी बुझ्दछौं कि अहिले नै ती शक्तिहरू कार्यरत छन्, जसले असल र खराबबीच—अन्धकारका राजकुमार शैतान र जीवनका राजकुमार ख्रीष्टबीच—हुने अन्तिम महान् संघर्षलाई आरम्भ गराउनेछन्। तर परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने र भय मान्ने मानिसहरूका लागि आउने विजय त्यत्तिकै निश्चित छ, जत्तिकै उहाँको सिंहासन स्वर्गहरूमा स्थापित छ।” Bible Echo, August 26, 1895.

जब प्राचीन इस्राएललाई पहिलो पटक मन्ना दिइयो, त्यस इतिहासका लागि ज्योति प्रदान गरियो। ख्रीष्टको बप्तिस्माको समयमा त्यस इतिहासका लागि ज्योति प्रदान गरियो। ११ अगस्ट, १८४० मा त्यस इतिहासका लागि ज्योति प्रदान गरियो। ती प्रत्येक निर्णायक मोडले एउटा परीक्षाको प्रक्रियाको आरम्भलाई चिह्नित गर्छ, जुन अन्ततः अर्को निर्णायक मोडमा टुंगिन्छ, जब पहिलेका करारका मानिसहरू विमुख हुन्छन् र ख्रीष्टसँग अब फेरि हिँड्दैनन्।

किनकि यी विभिन्न जाँच प्रक्रियाहरूले पूर्व करारका मानिसहरूका लागि पनि र नयाँ करारका मानिसहरूका लागि पनि जाँच प्रक्रियाको प्रतिनिधित्व गर्दछन्, त्यसैले जाँच प्रक्रियाका दुईवटा निष्कर्षहरू छन्। जाँच प्रक्रियाको निष्कर्ष, र त्यसैले मिलेराइट इतिहासमा प्रोटेस्टेन्टहरूका लागि अन्तिम मोडबिन्दु, १८४४ को वसन्त ऋतु थियो। जाँच प्रक्रियाको निष्कर्ष (१८४४ को शरद ऋतुमा), अथवा मिलेराइटहरू स्वयंका लागि मोडबिन्दु, परमेश्वरका पूर्वजनहरूका लागि भएको मोडबिन्दुपछि आयो।

ख्रीष्टको इतिहासमा, उहाँको सेवकाइको आरम्भमा एक पटक र त्यसपछि उहाँको सेवकाइको अन्त्यमा फेरि एक पटक मन्दिर शुद्ध पार्नुभएको कार्यद्वारा परीक्षाको प्रक्रियालाई चिन्हित गरिएको छ।

“जब येशूले आफ्नो सार्वजनिक सेवकाइ आरम्भ गर्नुभयो, उहाँले मन्दिरलाई त्यसको धर्मअपमानजनक अपवित्रीकरणबाट शुद्ध पार्नुभयो। उहाँको सेवकाइका अन्तिम कार्यहरूमध्ये मन्दिरको दोस्रो शुद्धीकरण पनि एक थियो। त्यसरी नै, संसारलाई चेतावनी दिने अन्तिम कार्यमा मण्डलीहरूलाई दुई पृथक् आह्वानहरू गरिन्छन्। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश यस्तो छ, ‘बाबेल पतन भएको छ, पतन भएको छ, त्यो महान् नगर, किनकि त्यसले सबै जातिहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको क्रोधको मदिरा पिउन लगाएकी छ’ (प्रकाश १४:८)। अनि तेस्रो स्वर्गदूतको

सन्देशको ठूलो पुकारमा स्वर्गबाट यसो भन्ने एउटा आवाज सुनिन्छ, 'हे मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट निस्केर आओ, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूका सहभागी नहोओ, र तिमीहरूले उसका विपत्तिहरू नपाओ। किनकि उसका पापहरू स्वर्गसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू सम्झनुभएको छ' (प्रकाश १८:४, ५)।" Selected Messages, book 2, 118.

ख्रीष्टद्वारा मन्दिरको दुई पटक शुद्धीकरण गरिने परीक्षात्मक प्रक्रिया, भविष्यवाणीको आत्माका लेखनहरूमा मलाकी अध्याय ३ सँग अनुरूप छ।

"मन्दिरलाई संसारका किन्ने-बेच्नेहरूबाट शुद्ध पार्दै, येशूले हृदयलाई पापको अशुद्धताबाट—आत्मालाई भ्रष्ट पार्ने सांसारिक अभिलाषाहरू, स्वार्थी वासनाहरू, दुष्ट बानीहरूबाट—शुद्ध पार्ने आफ्नो मिशनको घोषणा गर्नुभयो। मलाकी ३:१-३ उद्धृत।" द डिजायर अफ एजेस, १६१.

परमेश्वरका जनहरूको शुद्धीकरणले त्यो परीक्षाको प्रक्रियालाई जनाउँछ, जुन अगमवाणीका धेरै धारासँग बारम्बार पहिचान गरिएको छ। आदम र हव्वादेखि मिलेराइट इतिहाससम्मका प्रत्येक सन्दर्भले एक लाख चवालीस हजारको शुद्धीकरणलाई जनाउँछ।

"यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा, परमेश्वरको आफ्ना आज्ञा पालन गर्ने जनतासँगको करार नवीकरण गरिनु पर्नेछ।" Review and Herald, February 26, 1914.

एक लाख चवालीस हजारको शुद्धीकरण प्रक्रिया दानियेलको पुस्तकमा भएको पहिलो सन्दर्भ हो, जुन ती दुई पुस्तकहरूमध्ये पहिलो पुस्तक हो, जसले मिलेर मानवको अनुग्रह-अवधि बन्द हुनुभन्दा ठीक अघि उधारिने येशू ख्रीष्टको प्रकाशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। एक लाख चवालीस हजारको शुद्धीकरण प्रक्रिया छाप लगाउने प्रक्रियाका रूपमा पनि प्रस्तुत गरिएको छ। जब एक लाख चवालीस हजारको शुद्धीकरण, छाप लगाउने प्रक्रियाको पहिलो सन्देश सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भयो, तब त्यो मण्डलीका लागि र संसारका लागि एउटा मोडबिन्दु थियो। प्रकाश अध्याय अठारमा, आफ्नो महिमाद्वारा संसारलाई ज्योतिर्मय तुल्याउने स्वर्गदूत त्यसपछि आइपुगे। तथापि, प्रकाश १८ मा, त्यस स्वर्गदूतको हातमा खानका लागि केही भएको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छैन—तर त्यो त्यहाँ छ। त्यो सानो पुस्तक त्यहाँ छ। अगमवक्ता यशैयाले "पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति" भनेर प्रतिनिधित्व गर्नुभएको कार्यविधिलाई खान रोज्नेहरूले त्यसलाई सजिलै चित्र सक्छन्।

"रेखामाथि रेखा" राखेर हेर्दा, हामी बुझ्छौं कि जब ख्रीष्ट सेप्टेम्बर ११, २००१ मा अवतरित हुनुभयो, तब उहाँसँग एउटा "सानो पुस्तक" पनि थियो, जसलाई "मन्त्रा", "स्वर्गको रोटी" र "सानो पुस्तक" को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। तर सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, यहोयाकीमद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका पहिलेका चुनिएका मानिसहरूले एड्भेन्टवादका रीतिरिवाज र परम्पराहरूलाई नै समातिराख्ने निर्णय गरे, र त्यसपछि तिनीहरूले बाबेलको बन्दीगतितर्फ आफ्नो यात्रा आरम्भ गरे, जुन आइतबारको व्यवस्थामा पूर्ण हुनेछ।

"के मैले यो घोषणा गरेको छु कि न्युयोर्क ज्वारीय लहरद्वारा बहाइनेछ भन्ने वचन अहिले आउँछ? यो मैले कहिल्यै भनेकी छैन। मैले यति भनेकी छु कि, त्यहाँ एकपछि अर्को तला थपिँदै गइरहेका विशाल भवनहरूलाई हेर्दा, मैले भनँ, 'जब प्रभु पृथ्वीलाई भयानक रूपमा हल्लाउन उठ्नुहुनेछ, त्यतिखेर कस्ता डरलाग्दा दृश्यहरू घट्नेछन्! त्यसपछि प्रकाश १८:१-३ का वचनहरू पूरा हुनेछन्।' प्रकाशको अठारौँ अध्यायको सम्पूर्ण भाग पृथ्वीमाथि आउन लागेको कुराको चेतावनी हो। तर न्युयोर्कमाथि विशेष रूपमा के आउँदैछ भन्ने विषयमा मसँग कुनै विशेष ज्योति छैन, यति मात्र मलाई थाहा छ कि एक दिन त्यहाँका ती विशाल भवनहरू परमेश्वरको शक्तिको घुमाइ र उल्टाइदिने क्रियाद्वारा ढालिनेछन्। मलाई दिइएको ज्योतिबाट म जान्दछु कि संसारमा विनाश छ। प्रभुका एक वचनले, उहाँको महान् शक्तिको एक स्पर्शले, यी विशाल संरचनाहरू ढल्नेछन्। यस्ता दृश्यहरू घट्नेछन्, जसको भयावहता हामीले कल्पना गर्न सक्दैनौं।" Review and Herald, July 5, 1906.

जब ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा “न्यूयोर्क” का “ठूला भवनहरू” “परमेश्वरको शक्तिको घुमाइ र उल्टाइद्वारा ढालिएका” थिए, तब प्रकाशको किताबको अठारौँ अध्यायका स्वर्गदूतको ज्योति सारा पृथ्वीभरि भरियो, किनकि प्रकाशको किताबको तेह्रौँ अध्यायको पृथ्वीका पशुको इतिहासमा एक निर्णायक मोड आएको थियो।

“राष्ट्रहरू र मण्डलीको इतिहासमा यस्ता अवधिहरू हुन्छन्, जो निर्णायक मोडका क्षणहरू हुन्। परमेश्वरको व्यवस्थामा, जब यी विभिन्न संकटहरू आइपुग्छन्, त्यस समयका लागि ज्योति दिइन्छ। यदि त्यसलाई ग्रहण गरियो भने, आत्मिक उन्नति हुन्छ; यदि त्यसलाई अस्वीकार गरियो भने, आत्मिक पतन र विश्वासको जहाजडुबान पछ्याउँछन्।” Bible Echo, August 26, 1895.

प्रकाशितवाक्य अठारको स्वर्गदूतको ज्योति जब सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आयो, तब जसले त्यो ज्योति ग्रहण गरे तिनीहरू आत्मिक रूपमा उन्नति गरे, र जसले त्यो ज्योति अस्वीकार गरे तिनीहरू आत्मिक रूपमा पतन भए, र आइतबारको व्यवस्थाको आफ्नो अन्तिम मोडबिन्दुतर्फ विद्रोही यात्रामा अघि बढ्न थाले, जहाँ तिनीहरूले तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशवाहकहरूका रूपमा आफ्नो घोषणाको जहाजडुबान सदाका लागि गर्दछन्। यूहन्ना ६:६६ मा गालीलका ती मानिसहरू, जो फर्किए र ख्रीष्टसँग अब फेरि हिँडेनन्, तिनीहरू त्यस ज्योतिबाट टाढा फर्किरहेका थिए जुन पहिलोपटक उहाँको बप्तिस्मामा आएको थियो, जहाँ त्यस परीक्षण-इतिहासको पहिलो सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गरिएको थियो। दानिएल अध्याय १ मा, पहिलो सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गरिने इतिहासमा आराधकहरूका दुई वर्ग चित्रित गरिएका छन्। यहोयाकीमले विश्वासको जहाजडुबान गर्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र दानिएल, हनन्याह, मिशाएल र अजर्याहले विश्वासयोग्यहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्।

यहूदाका राजा यहोयाकीमको राज्यकालको तेस्रो वर्षमा बाबेलका राजा नबूकदनेसर यरूशलेममा आए, र त्यसलाई घेरे। अनि परमप्रभुले यहूदाका राजा यहोयाकीमलाई, परमेश्वरको भवनका केही भाँडाकुँडासहित, उनको हातमा सुम्पनुभयो; र उनले ती शिनार देशमा आफ्नो देवताको मन्दिरमा लगे, अनि ती भाँडाकुँडाहरू आफ्ना देवताको भण्डारगृहमा राखे। तब राजाले आफ्ना खोजाहरूका प्रधान अशपेनजलाई आज्ञा दिए कि उसले इस्राएलका सन्तानहरूमध्येबाट, राजवंशका र प्रधान पुरुषहरूका सन्तानहरूमध्येबाट, केहीलाई ल्याओस्; यस्ता युवकहरू, जसमा कुनै खोट नहोस्, तर सुन्दर रूप भएका, सबै प्रकारको बुद्धिमा निपुण, ज्ञानमा चतुर, विज्ञानमा समझ भएका, र राजदरबारमा उभिन सक्ने योग्यता भएका, र जसलाई कल्दीहरूको विद्या र भाषा सिकाउन सकियोस्। अनि राजाले उनीहरूका लागि राजाको भोजन र उनले पिउने दाखमद्यबाट दैनिक भाग तोकिदिए; यसरी उनीहरूलाई तीन वर्षसम्म पालनपोषण गरियो, ताकि त्यसको अन्त्यमा उनीहरू राजाको सामु उपस्थित हुन सकून्। अब तीमध्ये यहूदाका सन्तानहरूबाट दानिएल, हनन्याह, मिशाएल, र अजर्याह थिए। खोजाहरूका प्रधानले तिनीहरूलाई नाम दिए; किनकि उसले दानिएलको नाम बेल्तशस्सर राख्यो, हनन्याहको शद्रक, मिशाएलको मेशक, र अजर्याहको अबेदनगो। तर दानिएलले आफ्नो हृदयमा अटल निश्चय गरे कि उनी राजाको भोजनको भाग वा उनले पिउने दाखमद्यद्वारा आफूलाई अशुद्ध तुल्याउनेछैनन्; यसकारण उनले खोजाहरूका प्रधानसित बिन्ती गरे कि उनले आफूलाई अशुद्ध तुल्याउन नपरोस्। दानिएल १:१-८।

दानियेल, हनन्याह, मिशाएल र अजर्याह यहूदाका सन्तानहरू थिए। तिनीहरूलाई नपुंसक बनाइयो, यसरी तिनीहरूले एड्भेन्टवादको अन्तिम पुस्ताको प्रतिनिधित्व गरे। धेरै प्राचीन राजाहरूझैं, नबूकदनेसरले ती चार यहूदी युवकहरूको बन्ध्याकरण गरायो, ताकि तिनीहरूले दासका रूपमा सेवा गर्दा र राजाका पत्नीहरू तथा उपपत्नीहरूसँग सम्पर्कमा रहँदा राजालाई हुन सक्ने कुनै चिन्ता बाँकी नरहोस्।

प्रतीकात्मक रूपमा यसले एड्भेन्टवादको अन्तिम पुस्तालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि यी चारपछि यहूदाको कुनै अर्को रेखा रहने थिएन। चार विश्वव्यापीको प्रतीक हो, र यसरी यसले सन् २००१ सेप्टेम्बर ११ लाई परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनको परिपूर्तिको रूपमा चित्रने संसारभरिका सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टहरूको अन्तिम पुस्तालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

ती सातौं-दिनका एड्भेन्टिस्टहरू परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनको विषय हुन्, किनकि उनीहरू नै एक लाख चवालीस हजार हुन बोलाइएका जनहरू हुन्। तैपनि, तिनीहरूको भविष्यसूचक उत्तराधिकार सन् १८६३ मा तिनीहरूका पिताहरूको विद्रोहबाट आरम्भ भयो। त्यो प्रारम्भिक विद्रोहलाई चिन्नु प्रायः असम्भवजस्तै छ, किनकि बढ्दो विद्रोहका चार पुस्ताका परम्परा र रीतिहरूले त्यसलाई ढाकिदिएका छन्। यद्यपि त्यसलाई चिन्न गाह्रो छ, तैपनि दानिएलले अन्ततः दानिएल अध्याय ९ मा गरेझैं, त्यसलाई देखिनु र स्वीकार गरिनु अनिवार्य छ। उनले परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनमा निहित सत्यलाई पहिचान गरेर त्यसो गरे।

दानियेल र तीन योग्यजनहरू प्रत्यक्ष रूपमा जस विद्रोहबाट आएका थिए, त्यो उनीहरूका पिताले आफूहरूलाई घेरेका अन्यजातीय प्रभावहरूबाट पृथक् रहन अस्वीकार गर्नु थियो। १८६३ मा, लाओदिकीय अद्वेन्टवादले लेवीय पुस्तक २६ का “सात समय” सम्बन्धी मिलरको पहिचानलाई अस्वीकार गर्ने आफ्नो अडानलाई कायम राख्न धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद र क्याथोलिकवादको बाइबलीय पद्धतिमा पुनः फर्कियो। दानियेल र ती तीन योग्यजनका लागि त्यो विद्रोह राजा हिजकियाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

राजा हिजकियाले नमर्न भनी परमप्रभुसित विनती गरे, र परमप्रभुले उनलाई थप १५ वर्ष दिनुभयो, यसरी उनको प्रार्थनाको उत्तर दिइयो। त्यसो गर्दा उनले मनश्शेलाई जन्माए, जो यहूदाका सबैभन्दा दुष्ट राजाहरूमध्ये एक थियो, तर त्यही राजा पनि हो जसले यहूदामाथि क्रमशः सात चरणमा हुने विजय र दासत्वको प्रारम्भलाई चिह्नित गर्छ। सन् १८५६ मा, सत्य साक्षी लाओडिकीया सम्बन्धी एडभेन्टवादको ढोकामा ढकढक्याउन आउनुभयो, तर तिनीहरूले आत्म-त्याग गरेर मर्नुको सट्टा बाँच्न रोजे। सन् १८६३ सम्म आइपुग्दा, तिनीहरूले “यरीहो” पुनर्निर्माण गरिसकेका थिए र चर्किदै गएको विद्रोह आरम्भ गरेका थिए, जसले अन्ततः सन् २००१ सेप्टेम्बर ११ लाई आत्मिक बेबिलोनको दासत्वतर्फको उनीहरूको तीन-चरणीय यात्राको प्रारम्भको रूपमा चिन्नबाट तिनीहरूलाई रोकेको थियो, जुन आइतबारको व्यवस्थामा पुगेर अन्त्य हुन्छ।

राजा हिजकियाहको लागि १८६३ त्यतिबेला आयो, जब बाँचिरहन पाऊँ भन्ने उनको प्रार्थना सुनियो। प्रभुले उनको प्रार्थना स्वीकार भएको संकेत प्रदान गर्नुभयो। परमेश्वरले सूर्यलाई सारेर उक्त प्रार्थनाको पुष्टि गर्नुभयो, र बाबिलोनीहरूले आकाशमा परमेश्वरको कार्य देखे, यद्यपि त्यसको अर्थ के हो भन्ने उनीहरूलाई थाहा थिएन। त्यसपछि सूर्यलाई नियन्त्रण गर्ने शक्ति भएको परमेश्वरको विषयमा बुझ्न बाबिलोनीहरू यरूशलेमतर्फ आए। स्वर्गका परमेश्वरलाई महिमा दिनुको सट्टा, राजा हिजकियाहले, आत्मप्रति मरेर बस्नुको सट्टा, आफ्नो मन्दिर र आफ्नो सहरलाई महिमा दिन रोजे—त्यस परमेश्वरलाई होइन, जसले आफ्नो नाउँ त्यही मन्दिर र त्यही सहरमा राख्न चुनुभएको थियो।

त्यो विद्रोहले यो भविष्यवाणी ल्यायो कि तिनका रक्तवंशबाट उत्पन्न सन्तानहरू बाबेलमा दास र नपुंसक बनाइनेछन्। ती सन्तानहरू दानिएल, हनन्याह, मीशाएल र अजर्याह थिए, र तिनीहरूले ती सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टहरूको आत्मिक अन्तिम पुस्तालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले सेप्टेम्बर ११, २००१ लाई संसारका राष्ट्रहरूको इतिहास र मण्डलीको इतिहासमा एउटा मोडबिन्दुका रूपमा चिन्छन्, जब त्यो ज्योति दिइन्छ, जसले एक लाख चवालीस हजारलाई जाँच्ने र छाप लगाउने कार्य गर्नेछ।

ती दिनहरूमा हिजकियाह मृत्युको मुखमा पर्ने गरी बिरामी परे। तब आमोजका छोरा भविष्यवक्ता यशैयाह उनीकहाँ आए, र उनलाई भने, “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, आफ्नो घरको व्यवस्था मिलाऊ; किनकि तँ मर्नेछस्, बाँच्नेछैनस्।” तब उनले आफ्नो मुख भित्तातिर फर्काए र परमप्रभुलाई यसो भन्दै प्रार्थना गरे, “हे परमप्रभु, म विन्ती गर्दछु, अब सम्झनुहोस् कि मैले तपाईंको सामु सत्यतामा र सिद्ध हृदयले हिँडेको छु, र तपाईंको दृष्टिमा जे असल छ, त्यही गरेको छु।” अनि हिजकियाह अत्यन्त रोए। अनि यस्तो भयो कि यशैयाह बीचको आँगनबाट बाहिर ननिस्कंदै, परमप्रभुको वचन उनीकहाँ आयो, यसो भन्दै, “फर्केर जाऊ, र मेरा प्रजाका अगुवा हिजकियाहलाई भन, ‘परमप्रभु, तेरा पिता दाऊदका परमेश्वर, यसो भन्नुहुन्छ, मैले तेरो प्रार्थना सुनेको छु, मैले तेरा आँसु देखेको छु; हेर, म तँलाई निको पार्नेछु; तेस्रो दिन तँ परमप्रभुको भवनमा उक्लेर जानेछस्। अनि म तेरा दिनमा पन्ध्र वर्ष थपिदिनेछु; र म तँलाई र यस सहरलाई अशशूरका राजाको हातबाट छुटकारा दिनेछु; र म यो

सहरलाई आफ्नै खातिर, र मेरा सेवक दाऊदका खातिर रक्षा गर्नेछु।” अनि यशैयाहले भने, “नेभाराको लेदो ल्याऊ।” तब तिनीहरूले ल्याएर त्यो फोकामाथि लगाए, र उनी निको भए। अनि हिजकियाहले यशैयाहलाई भने, “परमप्रभुले मलाई निको पार्नुहुनेछ, र म तेस्रो दिन परमप्रभुको भवनमा उक्लेर जानेछु भन्ने चिन्ह के हुनेछ?” तब यशैयाहले भने, “परमप्रभुले आफूले भन्नुभएको कुरा पूरा गर्नुहुनेछ भन्ने यो चिन्ह तँलाई परमप्रभुबाट हुनेछ: छाया दस अंश अगाडि सर्ने कि दस अंश पछाडि फर्कने?” अनि हिजकियाहले उत्तर दिए, “छायाको दस अंश तल सर्नु त सहज कुरा हो; होइन, बरु छाया दस अंश पछाडि फर्कियोस्।” तब भविष्यवक्ता यशैयाहले परमप्रभुलाई पुकारा गरे; अनि आहाजको घडीमा तल झरेको छाया उहाँले दस अंश पछाडि फर्काइदिनुभयो। त्यस समयमा बाबेलका राजा बलादानका छोरा बेरोदकबलादानले हिजकियाहकहाँ पत्रहरू र एउटा भेटी पठाए; किनकि उनले हिजकियाह बिरामी परेका थिए भन्ने सुनेका थिए। अनि हिजकियाहले तिनीहरूको कुरा सुने, र तिनीहरूलाई आफ्ना बहुमूल्य वस्तुहरूका सम्पूर्ण घर, चाँदी, सुन, सुगन्धद्रव्य, बहुमूल्य सुगन्धित तेल, आफ्ना सबै शस्त्रागार, र आफ्ना भण्डारहरूमा पाइने सबै कुरा देखाए; तिनलाई नदेखाएको त्यस्तो कुनै कुरा उनका घरमा वा उनको सारा अधिराज्यमा थिएन। तब भविष्यवक्ता यशैयाह राजा हिजकियाहकहाँ आए, र उनलाई भने, “यी मानिसहरूले के भने? र तिनीहरू कहाँबाट तिमीकहाँ आएका हुन्?” अनि हिजकियाहले भने, “तिनीहरू टाढाको देशबाट आएका हुन्, बाबेलबाट।” तब उनले भने, “तिनीहरूले तेरो घरमा के-के देखे?” अनि हिजकियाहले उत्तर दिए, “मेरो घरमा भएका सबै कुरा तिनीहरूले देखेका छन्; मेरा भण्डारहरूमध्ये मैले तिनीहरूलाई नदेखाएको केही पनि छैन।” तब यशैयाहले हिजकियाहलाई भने, “परमप्रभुको वचन सुन। हेर, ती दिनहरू आउँदैछन्, जब तेरो घरमा भएका सबै कुरा, र आजको दिनसम्म तेरा पुर्खाहरूले सज्जित गरेर राखेका सबै कुरा बाबेलमा लगिनेछन्; केही पनि बाँकी रहनेछैन, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। अनि तेराबाट उत्पन्न हुने, तँबाट जन्मिने तेरा छोराहरूमध्ये केहीलाई तिनीहरूले लगिनेछन्; र तिनीहरू बाबेलका राजाको दरबारमा नपुंसक हुनेछन्।” तब हिजकियाहले यशैयाहलाई भने, “तपाईंले बोल्नुभएको परमप्रभुको वचन असल छ।” अनि उनले भने, “यदि मेरा दिनहरूमा शान्ति र सत्य रहन्छ भने, के त्यो असल हुँदैन र?” अनि हिजकियाहका बाँकी कामहरू, र उनको समस्त पराक्रम, र उनले कसरी एउटा पोखरी र पानी लैजाने नहर बनाए, र पानी सहरभित्र ल्याए, के ती यहुदाका राजाहरूका इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? अनि हिजकियाह आफ्ना पुर्खाहरूसँग निदाए; र उनका सट्टा उनका छोरा मनश्शेले राज्य गरे। २ राजा २०:१-२१।

अर्को पदले भन्छ:

मनश्शे राजा हुन थालेका बेला बाह्र वर्षका थिए, र उनले यरूशलेममा पचपन्न वर्ष राज्य गरे। अनि उनकी आमाको नाम हेप्सीबा थियो। २ राजाहरू २१:१।

यदि राजा हिजकियाहले परमप्रभुको इच्छालाई स्वीकार गरेर केवल आफ्नो घर व्यवस्थित पारेका र मरेका भए, त्यसको परिणाम के हुने थियो? उनलाई थप पन्ध्र वर्ष दिइयो, र तीन वर्षपछि दुष्ट मनश्शे जन्मियो। सन् 1856 मा के हुने थियो, यदि एड्भेन्टवादले फिलाडेल्फियाबाट लाओडिसियातर्फको संक्रमणलाई स्वीकार गरेको भए, आफ्नो घर व्यवस्थित पारेको भए, र विलियम मिलरका आधारभूत सत्यहरूलाई अक्षुण्ण छोडेको भए? मेरो अनुमान छ, हामी त्यस प्रश्नको उत्तर कहिल्यै जान्नेछैनौं, तर हामीले जे जान्दछौं, त्यो यो हो कि “दानियलले आफ्नो हृदयमा अठोट गरे कि उनले राजाको भोजनको भागले आफूलाई अशुद्ध तुल्याउनेछैनन्, न त उनले पिउने दाखमद्यले।”

हामी अर्को लेखमा दानिएल अध्याय एकलाई निरन्तरता दिनेछौं।